

Văd că legea eutanasierii câinilor fără stăpân nu e valabilă. Așa a decis Curtea Constituțională. Nu mă îndoiesc de faptul că legea, așa cum a fost redactată, a avut lacune grave pentru care a trebuit să primească un asemenea verdict.

Cu toate că pe site luările de poziție pro sau contra sunt destul de numeroase, nu voi scrie în continuarea articolului nici pentru unii, nici pentru alții. Precizez doar faptul (ca să nu se creadă că "mă ascund după cireș"), că-mi sunt dragi câinii, dar cei cu stăpân, bine-îngrijiți și care se bucură de toată afecțiunea stăpânilor lor. Dar, între câini și oameni prefer și sunt solidar cu oamenii, cu cei care au fost mușcați și cu cei care vor mai fi mușcați și de azi înainte.

Stiu, veți spune că nu sunt bani pentru adăposturi și îngrijire. Nici pentru sterilizare nu sunt bani destui, deși această metodă se pare că nu le reduce câinilor apetitul pentru pantalonii și fustele oamenilor. Mi-am amintit un banc auzit cu mult, mult timp în urmă și care se potrivește cu cele scrise despre apetitul cățelușilor. În junglă, un canibal îi arată unui pui de canibal un avion pe cer."

Vezi tu pasărea aia mare?. Să știi că se mănâncă numai miezul."

Problemele rasei umane aflată în spațiul Carpato-Danubiano-Pontic se agravează, pentru că și patrupedele despre care-i vorba încep să prefere din ce în ce mai mult miezul... E posibil să nu fim departe de dictonul lui Orwell din "Ferma Animalelor": "

Patru picioare bine, două picioare rău

". Vom trăi și vom vedea...

Deputații PSD și PNL au trimis Curții Constituționale o sesizare pe care simt nevoia s-o comentez puțin.

"Gestionarea câinilor fără stăpân nu este o situație excepțională care să necesite măsuri în vederea evitării unei grave atingeri aduse interesului public."

Greșit, domnilor! Există deja grave atingeri aduse interesului public, din moment ce populația țării e împărțită în două tabere. Asta, pentru că de altceva n-avem de ce să fim interesați. Altă problemă românul nu mai are pe cap. Locuri de muncă sunt mai multe decât cereri, șosele bune și foarte bune avem, leul nostru se simte bine lângă euro, și multe, multe altele. Interesul public înseamnă și posibilitatea de a merge pe stradă, la orice oră, fără teama de a fi încolțit de ceva haită de patrupede lătrătoare.

"Fără a o desconsidera, problema câinilor fără stăpân poate fi gestionată și rezolvată prin măsuri eficiente de către serviciile comunitare".

Deja intrăm în miezul problemei. Intrăm...și nu prea. Rămânem tot la generalități fără acoperire. Oare s-a schimbat ceva în țara asta (în bine)? Ceaușescu spunea aproape invariabil în interminabilele lui discursuri: "Să facem totul, tovarăși!". Nimeni nu știa ce însemna să faci totul, dar nici nu îndrăzneala careva să întrebe ce înseamnă asta. Măcar acum, putem întreba care ar fi măsurile eficiente ale serviciilor comunitare? Concret, domnilor, nu vorbe aruncate în vânt! Ce să facă serviciile comunitare? Să le dea mâncare, să-i ducă la salonul de frizerie animală, să-i plimbe în lesă, să le țină lecții de comportament în societate? Câți dintre angajații serviciilor comunitare să aibă ca sarcină de serviciu deservirea câinilor? Cu, sau fără ore suplimentare plătite de la buget pentru prestații? Ceva mă face să cred că nu toți câinii ar putea fi plimbați în cele 8 ore legale de lucru.

Mai aflăm din sesizarea PSD-PNL că problema câinilor fără stăpân se poate rezolva prin "*politic i publice coerente și alocarea unor resurse adecvate*

".

Nu vi se pare, domnilor, că a vorbi în țara asta de politici publice coerente și alocarea unor

resurse adecvate intră în domeniul fantasmagoriilor? Revin la rugămintea ca domnii parlamentari să vină cu soluții concrete, nu cu texte care nu rezolvă nicicum problema. Care să fie politicile publice coerente, de unde să înceapă și cine să participe la acțiune. De unde să se aloce resursele, într-o țară unde alocația pentru un elev e de 42 de lei, unde mulți oameni trăiesc de la o zi la alta și aș putea continua așa mult...

“Potrivit sesizării, prevederile Legii de modificare și completare a *OUG 155/2001* încalcă *articolul 61 alineatul 2 din Constituție*

, intrucât forma în care a fost adoptată în 22 noiembrie de Camera Deputaților diferă fundamental de proiectul aprobat la Senat.□

Totodată, legea încalcă

articolul 115 alineatul 4 din Constituție

, intrucât aceasta este o propunere de completare și de modificare a unei OUG și nu are la bază o lege specială de abilitare, astfel că nu este un caz excepțional care ar impune intervenția Guvernului în adoptarea unei măsuri urgente.□

În opinia deputaților PSD și PNL, legea încalcă și

articolul 148 alineatul 2, raportat la articolul 11 alineatul 1 din Constituție

” Scrie pe sighetonline, citând portalul de știri emaramures.ro.

Să le comentăm puțin... Nu știu care a fost forma legii în Senat și în Camera Deputaților. Presupun, așadar, că legea a avut forme diferite și Curtea Constituțională a respins-o într-un mod irefutabil. Mă refer la articolele 61 alin 2 și art. 115 alin 4 din Constituție.

Dar ce ne facem cu art. 148 alin 2 și cu art. 11 alin 1, unde văd scris :

Art 148 alin.2:” Ca urmare a aderării, prevederile tratatelor constitutive ale Uniunii Europene, precum și celelalte reglementări comunitare cu caracter obligatoriu, au prioritate față de dispozițiile contrare din legile interne, cu respectarea prevederilor actului de aderare.”

Art.11 alin.1:” (1) Statul român se obligă să îndeplinească întocmai și cu bună-credință obligațiile ce-i revin din tratatele la care este parte.”

A fost cumva trecut în negocierile de aderare că în România contează mai mult câinii decât oamenii? Să înțelegem că problema câinilor plimbăreți pe toate străzile și peste aproape toate formele de relief ale patriei nu se poate rezolva pentru că Europa e (prea) înțelegătoare cu toți cei care fac ham-ham sau hau-hau? Din ultima categorie avem destui...

Oameni buni, noi putem să avem opinii despre spinosul subiect, dar cei care ne conduc trebuie să-și asume hotărârile pe care le iau, și asta nu prea se vede..

Propun , în încheierea articolului, să se treacă în nomenclatorul de meserii și cea pe care am scris-o în titlul articolului. Tăietori de frunze. Măcar asta să fie un câștig din această interminabilă dispută! AUTOR: HORIA PICU www.sighet-online.ro